

VŠETKO PRE POTECHU TRPIACEHO SRDCA JEŽIŠOVHO!

GETSEMANI

OBČASNÍK LAICKÉHO SPOLOČENSTVA TEŠITELOV A TEŠITELIEK BSJ

Roč. XXV. č. 2/2026

„To, že sme povolaní potešovať Srdce nášho Pána
v jeho bolesti a opustenosti v Getsemanskej záhrade
je bezpochyby prejavom jeho veľkej dôvery voči nám.“

Jozef Litomiský

Buďte požehnaní!

Mesiace máj a jún sú plné liturgických slávení. Sú to prvé teplé mesiace, ktoré človeka potešujú a prebúdzajú k životu. A takéto prebudenie v charizme zmieru a útechy Božského Srdca zažívam aj ja. Poznávam, že sila prichádza nepoznane až zázračne. Kristova láska je sila, ktorá človeka naplňa a prebúdzá k životu. Svätá sestra Faustína píše: „Vedz, dcéra moja, že mi je milý oheň tvojho srdca. Tak ako ty vrúcne túžiš spojiť sa so mnou vo svätom prijímaní, aj ja túžim dať sa ti celý.“ Ona je prameňom našej sily, radosti. Božia láska nás poháňa k modlitbe, adorácii a činorodej láske.

Otvárate časopis, v ktorom sa Vám prihovám ako nová moderátorka. V Badíne som prijala záväzok viesť toto spoločenstvo, ktoré Ježiš volá: Modlite sa a bďte! A ja prosím: Urob ma nástrojom Tvojej vôle. Ježišu tichý a pokorný srdcom, pretvor moje srdce podľa tvojho srdca. Ďakujem Vám za prejavenu dôveru. Prosím, modlite sa za mňa, aj za

Nová a bývalá moderátorka pri odovzdávaní agendy

tých, ktorí vás vedie-
me. Prinášame prehľad
o tom, kto bol zvolený
za regionálnych asi-
stentov a ich zástup-
cov. Ďakujem im, že
prijali toto zvolenie
a pomáhajú nám
všetkým budovať
tešiteľskú rodinu aj
medzi laikmi. Ježiš
a Mária, ochraňujte
a sprevádzajte ich na
ceste.

Buďte požehnaní!

Prijmite všetci pozvanie na celoslovenské stretnutie v Badíne 14.- 16. augusta 2026, kde budeme s pátrom Tomášom formovaní pre povolanie k radosti. V jednote a láske vytvoríme spoločenstvo tých, čo žijú z eucharistie a v horlivosti pracujú na úteche a vynáhrade za nás i svojich blížnych.

Kráčame v charizme Matky Rózy, ktorá pritiahla k nasledovaniu veľa sestier. Jej je venovaná „Pieseň ku cti matky Rózy“. Budme povzbudení spomienkami sestry Bonifácie, V ťažkých vojnových rokoch boli tešiteľky jedinou útechou pre chorých a chudobných. Počas komunizmu ako predstavená znášala neslobodu a nepriazeň režimu aj v nemocnici.

Na stránkach nájdete modlitby, ktoré používajte pri stretnutiach v miestnych skupinách. Vytvorte si pravidelnosť stretnutí a nech sú Vaše stretnutia pestré na modlitby. Budte požehnaní.

Konajú sa duchovné obnovy v našej tešiteľskej charizme, o ktorých nás informujú členky z Bratislavy a okolia. Konajú sa aj krásne spoločné púte členov tešiteľov a tešiteľiek. Viac nám porozprávajú v Badíne. Krásna púť sa konala aj v Marianke k 70. výročiu úmrtia pátra Jozefa Litomiského, zakladateľa tešiteľov. Viac sa dočítate na stránkach.

Zostaňme na tešiteľskej ceste povzbudení slovami Matky Rózy: „Tešiteľka nikdy nemá nechať trpiaceho Spasiteľa osamote. Nemala by prežívať žiadne utrpenie, ktoré by nespojila s trpiacim Spasiteľom. Dokonalá tešiteľka neustále bdie, aby jej neušla žiadna príležitosť, ktorej by sa s radosťou nechopila, aby potešila trpiaceho Spasiteľa.“

V modlitbách ostáva Daniela Šventová, nová moderátorka

„Tešitelia a tešiteľky sú Ježišova srdcová záležitosť“

Z kázne O. Reného Strouhala na Slávnosť BSJ

Blahoslavený Lucien Botovasoa

nie je v našich končinách veľmi známy. Jeho príbeh som vybrala preto, že sa stretával s tým, čo sa možno deje viacerým z vás: jeho zbožnosť bola príčinou napätia v rodine. Narodil sa v roku 1908 na Madagaskare. Jeho život vyhasol mučeníckou smrťou 14. apríla 1947. Dnes je uctievaný ako patrón manželských párov, otcov a učiteľov.

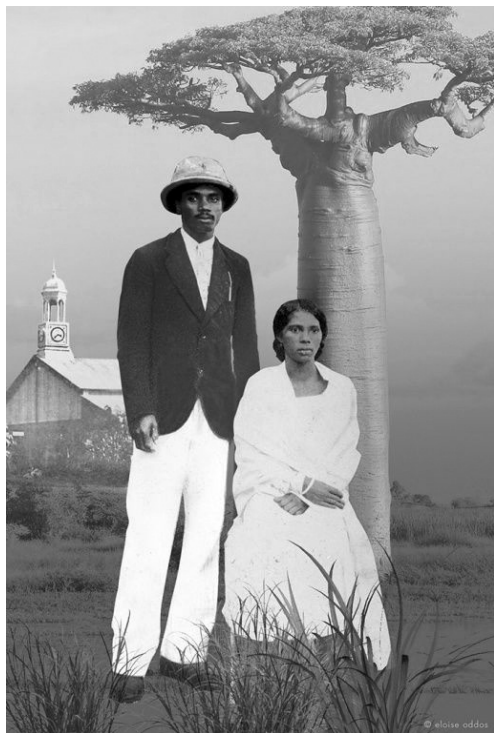

Jeho život ukazuje, že aj cesta k svätosti môže byť lemovaná aj bežnými manželskými nezhodami.

Lucien sa narodil do nekresťanskej rodiny. Bol pokrstený v staršom školskom veku a vyštudoval učiteľstvo. Dobre spieval a bol nadaný atlét, viedol kostolný zbor, hral na harmónium, okrem svojej rodnej malgaštiny ovládal niekoľko ďalších jazykov. Keď mal dvadsaťdva rokov, oženil sa s mladučkou Suzanne a založili rodinu. Mali osem detí, tri z nich zomreli ako maličké. Ale Suzanne si robila starosti – jej manžel vstával uprostred noci, aby sa modlil. Ráno odchádzal z domu o šiestej, aby pred prácou stihol vykonať svätú hodinku. Navštevoval chorých a staral sa aj o deti iných ľudí, a to nespomíname hodiny po škole, keď študentom rozprával o živote svätých.

Suzanne bola katolíčka a dobrá žena, ale zmáhalo ju množstvo domácich prác a svojho manžela vídala menej, než si priala. Keby prestal s tou učiteľskou prácou, ktorá je tak náročná na čas, a využil svoj intelekt na niečo lukratívnejšie, myslela si, všetko by bolo jednoduchšie! Keby nepreháňal s tou modlitbou a pôstami a bol viac ako ostatní muži, bol by dokonalý. Nechcela podkopávať jeho snahu o svätosť, ale nevedela pochopiť tú lásku, ktorá ho nútila žiť tak nepochopiteľným spôsobom. A to, čomu nerozumela, ju desilo. Mala strach, že Lucien chce byť kňazom, že ju a deti možno opustí a vstúpi do seminára. Ale nepovedala mu to.

Keď sa Lucien konečne dostal k jadru ženiných obáv a neustáleho lamentovania, tak ho to prekvapilo, že sa musel smiať. Samozrejme, že ich neopustí, uistoval svoju ženu. Kňazom sa stať nechcel. A aj keby chcel, by bol to preds a hriech, keby ženatý muž opustil svoju rodinu. Suzanne jeho reakcia upokojila, napriek tomu ju spôsobil, akým žil, trochu dráždil. Mnohí si skutočne mysleli, že tento zbožný muž možno mal byť kňazom. Ale Lucien do manželstva nevstupoval bez rozmyslu. Cítil sa k nemu povolaný a neľutoval. Žil obyčajný život s obyčajnými

ľuďmi; jeho život im bol zrozumiteľný, bolo to pozvanie k svätosti, ktoré by neprijali od kňaza, ale od neho áno.

Lucien chcel byť svätý tam, kde bol. Cítil, že Pán Boh žiada od neho obeť života, ktorá sa raz naplní, ale treba sa na ňu pripraviť každodennými malými obetami. Objavil tretí rád svätého Františka, skupinu mužov a žien, ktorí žili určité zasvätenie uprostred svojich laických povolání. Lucien bol nadšený! Tu sa ponúkala možnosť plnšie sa obetovať Ježišovi a zároveň milovať svoju rodinu a slúžiť jej. Zhromaždil okolo seba skupinku ľudí podobného zmýšľania, začal nosiť oblečenie farby khaki s povrazom

namiesto opasku, aby sa tak pripodobnil Františkovi a jeho habitu. Suzanne z toho nebola nadšená.

Bola by radšej, keby sa menej modlil a viac zarábal. Raz nahnevane ukázala na Františkov obrázok, ktorý im visel na stene a kričala: „To kvôli nemu si sa zbláznil!“. Lucien sa snažil byť svojej žene oporou,

a pritom sa neobracat' Bohu chrbtom.

Madagaskar bol vtedy uprostred občianskej vojny a katolíci boli podozrievaní z toho, že stránia francúzskym kolonialistom. Vo Svätom týždni došlo k masakru kresťanov, bolo vypálených osemnásť kostolov. Kostoly boli na Veľkú noc zatvorené, preto Lucien usporiadal modlitebné stretnutie v lese, kde sa zhromaždili katolíci, protestanti a moslimovia. Od tej chvíle sa stal neformálnym lídrom kresťanov. Varoval manželku, že ho môžu zabiť. Keď protestovala a chcela, aby sa schoval niekde v lese, Lucien odmietol. Vedel, že keď nebudú môcť nájsť jeho, budú chcieť ublížiť jeho rodine. „Ja sa smrti nebojím,“ povedal jej. „Mrzí ma, že vás opustím, ale budem vám blízko...“ Posledné hodiny pred tým, než dorazili vojaci, aby ho odviekli na smrť, strávil so svojou rodinou. Večer si pre neho prišli štyria členovia milície. Predviedli ho pred miestneho náčelníka. Lucien ho požiadal, či by sa s ním mohol porozprávať ešte predtým, než vynesie rozsudok. Rozprávali spolu viac ako pol hodiny, ale náčelník nebol pripravený prijať pravdu, ktorú sa mu Lucien snažil zvestovať. Odsúdil ho na smrť štatím. Všetci jeho kati boli jeho bývalými žiakmi. Tesne pred smrťou sa modlil: „Bože, odpusť týmto mojim bratom, pretože teraz voči mne musia splniť veľmi ťažkú povinnosť.“

Po smrti jeho telo hodili do rieky. Onedlho potom muž, ktorý ho odsúdil, konvertoval na kresťanstvo.

Lucien bol 15. apríla 2018 v rodnom madagaskarskom meste Vohipeno blahorečený. Pápež František potvrdil, že zomrel ako mučeník. Môže to pôsobiť zvlášť, keď je blahoslavený muž, ktorý bol príčinou manželských rozporov. Lucien úprimne usiloval o svätosť, túžil sa plne odovzdať Bohu a zároveň milovať svoju ženu a rodinu. Svoju ženu počúval; a svoj duchovný život sa snažil obmedzovať, aj keď nie do takej miery, ako by si priała jeho žena. Pre mužov a ženy, ktorí sa cítia nepochopení svojimi partnermi, ktorí sa stále znovu dohadujú o tom istom, a vedia pritom, že ani jedna strana neustúpi, ktorí vo svojom manželstve prežívajú napätie práve kvôli viere, je Lucien Botovasoa svedkom a príhovorcom. Kiež sa na jeho príhovor staneme svätými napriek bežným ťažkostiam našich životov!

Čo nového u sestier tešíteřiek?

• Stavební úpravy klášterního kostela v Rajhradě

Kongregace sester Tešíteřiek schválila na své generální kapitule v roce 2023 návrh Ing. arch. Jiřího Šťasty na úpravu liturgického prostoru klášterního kostela Božského Srdce Ježíšova v Rajhradě. Projekt, který spojuje úctu k historii s potřebami současné liturgie, vstoupil do své realizační fáze začátkem března roku 2026.

Přípravné práce probíhaly s mimořádnou pečlivostí a ohledem na zachování

Grafický návrh nového interiéru

cenných historických prvků kostela. Náročné bylo sejmutí nadživotní dřevěné sochy Ježíše Krista, která byla umístěna na mramorových sloupech v presbytáři. Opatrně byly přeneseny také původní dřevěné sochy Panny Marie a svatého Josefa z roku 1945, které patří k významným památkám kostela a připomínají období obnovy po bombardování chrámu během druhé světové války.

V rámci stavebních úprav byly odstraněny sloupy zabetonované v mramorové dlažbě i původní schodky v presbytáři. Současně byla dokončena výmalba kopule presbytáře, která prostoru navrátila jeho důstojnost a estetickou hodnotu.

Při pracích byla odkryta původní hrobka Matky Zakladatelky kongregace. Toto místo bylo pietně zachováno pro příští generace jako připomínka duchovních kořenů společenství sester Těšitelek. Presbytář byl dále připraven pro umístění nového obětního stolu a pod podlahu byly položeny rozvody pro budoucí podlahové vytápění. Celá rekonstrukce představuje rozsáhlé dílo, které vyžaduje nejen odbornou práci, ale také velké nasazení a obětavost všech, kteří se na obnově kostela podílejí.

Úpravy liturgického prostoru směřují k tomu, aby klášterní kostel Božského Srdce Ježíšova v Rajhradě mohl i nadále důstojně sloužit liturgii, duchovnímu životu a setkávání věřících. Obnova je výrazem úcty k historii tohoto posvátného místa i snahy předat jeho hodnotu dalším generacím – k Boží slávě a pro dobro všech, kteří do kostela přicházejí.

/díky detailním poznámkám a fotodokumentaci představené v Rajhradě S. M. Theofile Holasové sepsala Leona Steingartová, členka laického společenství BSJ/

Čo nového u bratov tešiteľov?

- **Dňa 18. 5. 2026 odišiel do večnosti p. Bonifác Jankowiak, CCG, provinciál bratov Tešiteľov v Poľsku.**

Cesta povolania otca Bonifáca

Otec Bonifác M. Tomáš Jankowiak CCG sa narodil 15. augusta 1971 v Toruni v rodine Kristíny (biologičky) a Zdzisława (vojaka, lekára - chirurga). Po maturite ukončil štúdium zubného technika. V tomto povolaní pracoval niekoľko nasledujúcich rokov. Prvú etapu svojej rehoľnej formácie začal otec Bonifác v roku 2003 pod vedením vtedajšieho magistra noviciátu v Marianke. 15. septembra, na slávnosť patrónky Kongregácie Sedembolestnej Panny Márie, zložil svoje prvé rehoľné sľuby a svoje večné fiat potvrdil 7. septembra 2008 vo svätyni mučeníctva blahoslaveného kňaza Juraja Popieluška vo Włocławku. Študoval v seminári vo Włocławku a 10. mája 2010 bol vkladáním rúk diecézneho biskupa Wiesława Meringa, začlenený do Kristovho kňazstva. Po vysviacke pôsobil ako kaplán vo farnosti Fatimskej Matky Božej vo Włocławku. Zároveň sa stal katechétom na okolitých školách. Po troch rokoch služby mu predstavení zverili starostlivosť o formáciu najmladších spolubratov. V roku 2017 sa stal väzenským kaplánom. Sviatostnou službou sprevádzal aj sestry Služobnice Najsvätejšieho Srdca Ježišovho v neďalekom dome. Od samého začiatku sa prejavil ako výnimočný exercitátor a misiónár Božieho slova, ktoré hlásal nielen vo farnostiach po celom Poľsku, ale aj v rehoľných domoch mnohých ženských kongregácií. Stal sa členom provinciálnej a následne generálnej rady. Z nominácie generálneho predstaveného sa postavil na čelo Poľskej provincie Kongregácie, ktorú od 29. augusta 2019 až do svojej smrti viedol ako provinciálny predstavený. Počas generálnej kapituly v roku 2019, ktorá sa konala v Marianke, bol zvolený za generálneho vikára a počas nasledujúcich šiestich rokov slúžil Kongregácii svojimi skúsenosťami. Odišiel po odmenu večného života 18. mája 2026.

• Film o Jozefovi Litomiskom

K 70. výročiu smrti Zakladateľa kongregácie tešiteľov P. Jozefa Litomiského sa skupine ORFILM podarilo natočiť dokument o jeho živote s názvom Božia pochodeň. Pod týmto názvom je možné nájsť film na kanáli YouTube Vrelo odporúčame zhliaďnuť a šíriť medzi veriacimi.

• Výnimočné výročie

6. júna sme si pripomenuli 70. výročie odchodu p. Jozefa Litomiského do domu Otca. Počas slávnostnej sv. omše v Marianke, ktorej predsedal Apoštolský nuncius mons. Nicola Girasoli sme ďakovali za dar života a povolania nášho zakladateľa. Radosť zo stretnutia zdieľali s nami spolubratia zo všetkých našich komunít, sestry spoločnej práce, kapucínky, Sestry Služobnice Nepoškvrnenej Panny Márie, sestry tešiteľky z Poľska, Čiech a zo Slovenska, laická rodina

tešiteľov a tešiteľiek, ako aj naši priatelia. Počas svätej omše nuncius poukázal na ducha lásky, zmieru a adorácie, ktoré vo svojom duchovnom testamente zanechal otec Litomiský. Spoločné slávenie vyvrcholilo agapé v rodinnej atmosfére.

Čo nového v laickom spoločenstve?

● Nové vedenie LST BSJ

Naše spoločenstvo je organizovaná a registrovaná organizácia s vlastnými stanovami a štatútom. Každých päť rokov prebieha voľba moderátora a rady nášho spoločenstva.

Dňa 14. marca 2026 sa volebného stretnutia v Badíne zúčastnilo 43 delegátov z jednotlivých siedmich regiónov. Celé stretnutie moderovala Sr. M. Damiána a úvodné slovo predniesla ct. Matka Pavla Pichlerová. Predmetom stretnutia bola voľba do úradov Rady spoločenstva – tajomníka, zapisovateľa a ekonóma. Taktiež prebehla voľba moderátora. Zástupcovia z regiónov boli delegovaní zvoliť aj regionálnych asistentov a ich zástupcov. Po oboznámení sa s kandidátnymi listinami sme pristúpili k samotnej voľbe v tajnom hlasovaní. Delegáti a vedúci miestnych spoločenstiev a regionálni asistenti v tajnom hlasovaní si zvolili nasledovnú radu:

Moderátorka: Daniela Šventová

Tajomníčka: Judita Lattová

Ekonómka: Viera Ťažká

Zapisovateľka: Silvia Mojšová

Následne prebehla voľba asistentov a zástupcov pre jednotlivé regióny. Volebné obdobie, ktoré bude trvať päť rokov im skončí na jar 2031. V ďakovnej modlitbe sme prosili pre zvolených členov za silu a dary Ducha Svätého pre dobro nášho spoločenstva. Nech ich Pán Boh ochraňuje a požehnáva.

*Novému vedeniu zo srdca blahoželáme a vyprosujeme hojnosť
Božieho požehnania a darov Ducha Svätého!*

**Prehľad výsledkov volieb asistentov a zástupcov
za regióny v LST BSJ z 14. marca 2026 v Badíne**

Región Prievidza a okolie 110 členov

Do regiónu patria: Prievidza, Lehota pod Vtáčnikom, Prievidza, Nitrianske Rudno, Lehôtka, Bystričany, Handlová, Kanianka, Čavoj

Asistent:

Katarína Buzalková, +421 944 231 422 k.buzalkova@gmail.com

Zástupkyňa:

Edita Kočanová, +421 907 035 167 editakocanova@gmail.com

Región Zvolen a okolie79 členov

Do regiónu patria: Zvolen, Kováčová, Banská Bystrica, Kriváň, Krupina, Tekovská Breznica, Nová Baňa, Zlaté Moravce

Asistent :

Eva Čábyová +421 915 810 921

Zástupca: Margita Kocúrová mkocur16@gmail.com

Región Brezno a okolie36 členov

Do regiónu patria: Brezno, Michalová, Pohorelská Maša, Čierny Balog

Asistent: Viera Ťažká +421 910 379 232 viera.tazka@gmail.com

Zástupca: Marta Miklová +421 908 274 555

Región Púchov a okolie.....96 členov

Do regiónu patria: Púchov, Žilina, Dubnica nad Váhom, Bolešov,
Trenčianska Teplá, Horné Srnie,

Dolná Tižina, Lednické Rovne, Nemšová, Bytča

Asistent: Mgr. Elena Tvrďá +421 907 035 167 tvrda1@azet.sk

Zástupca: Helena Plačková +421 907 521 241

Región Bratislava a okolie.....31 členov

Do regiónu patria: Bratislava, Piešťany, Marianka

Asistent: Ing. Judita Lattová +421 903 301 420

juditalattova@gmail.com

Zástupca: Jaroslava Košťalová +421 904 614 396

kostialova.jarka@gmail.com

Región Ružomberok a okolie29 členov

Do regiónu patria: Ružomberok, Černová, Liptovské Revúce

Asistent: Janka Vecková +421 907 504 253

janaveckova@zoznam.sk

Zástupca: Berka Sliachanová +421 908 175 110

Región Kežmarok a okolie16 členov

Do regiónu patria: Spišská Nová Ves, Prešov, Kežmarok

Asistent: Mgr. Marta Grajciarová +421 949 506 581

marta.grajciarova@icloud.com

Zástupca:

Mária Rigasová +421 949 715 000 maria.rigasova@gmail.com

Naše Laické spoločenstvo tešiteľov a tešiteľiek BSJ je zoskupené
v siedmich regiónoch Slovenska. Ku koncu mája 2026 evidujeme
394 členov.

Rozhovor s moderátorkou

Mnohí členovia Vás poznajú len „z videnia“, môžete niečo viac o sebe prezradiť?

Nie je tajomstvom, že som matka siedmich detí. Traja sú už dospelí, slobodní, a ostatní navštevujú strednú a základnú školu. Mám 53 rokov, som vydatá 28 rokov s manželom Michalom. Žijeme v obci Likavka pri Ružomberku v rodinnom dome. O radosti i starosti nie je u nás núdza. Ale cez všetko sa preplietajú každodenná modlitba ruženca v rodine, ktorá nám veľmi pomáha vytvárať jednotu i pokoj.

Odkiaľ pochádzate?

Pochádzam z dediny Zázrivá na Orave, susedná obec Terchovej. Ľudia tu bývali veľmi úctiví, pracovití a modliaci sa. Mám mladšiu sestru a dvoch mladších bratov. Aj rodičia mi ešte žijú.

Povedzte nám niečo o svojej práci?

Som vyštudovaná učiteľka matematiky a náboženskej výchovy. Doplnila som si špeciálnu pedagogiku. Od roku 2019 som zamestnaná na Špeciálnej ZŠ v Ružomberku, dnes pracujem v Lubochni v ZŠ pri NEDÚ – endokrino-logický ústav. Práca je tvorivá, deti sa neustále menia, trávim s nimi čas v škole i na vychádzkach v prírode, na ihrisku. Pre mňa veľmi obľúbená práca.

Kto Vás na vašej duchovnej ceste najviac ovplyvnil?

Vzťah k Bohu sa začal u mňa formovať okolo 17. roku života. Po nejakom období hľadania zmyslu života ma ovplyvnil silný zážitok, omilostenie, kedy som pochopila, že Boh ma vedie a odvtedy som ho hľadala v každom dni. Spoločenstvo mladých, kňazi vo farnosti, rehoľné sestry františkánky boli na mojej ceste silnými majákmi. Rozhodla som sa študovať pedagogiku a teológiu. Som silný hľadač zmyslov a právd života.

Kedy ste sa stala členkou LST BSJ a čo Vás k tomu priviedlo?

V lete 2008 som vo Zvolene vstúpila do laického spoločenstva tešiteľov a tešiteľiek BSJ. Bola som pevne rozhodnutá, že je to moja cesta. Mala som preštudovanú knižku Útecha a zmier..., ona ma veľmi oslovila. Najviac som bola sprevádzaná priateľkou Renátkou, ale i svedectvom ostatných sestier na modlitbách, ktorých som sa zúčastňovala.

Obohatil život v spoločenstve nejako Váš duchovný život?

Spoločenstvo sestier tešiteľiek malo ducha pokoja, išla z neho sila viery. Po rokoch som si uvedomila, že som v centre jeho Srdca a odtiaľ dostanem najviac. Pred Eucharistiou hľadám na jeho tvár a on ma oslovuje. To je pre mňa viera, prameň lásky a sily pre všetky situácie. Nielen tešiteľky, ale i farnosť mi ležala na srdci. Pred dvoma rokmi som sa rozhodla byť bližšie pri oltári. Na dva dni v týždni som kostolníčka a spoluorganizátorka farských aktivít. V mnohom ma to zmenilo.

Ako funguje vaše miestne spoločenstvo, kolko vás je, ako vypadajú vaše stretnutia?

Naše spoločenstvo je v Ružomberku – Klačno. Stretávali sme sa raz mesačne v nedele o 14. hod na modlitby. Ja som štvrtky bola v kostole

v Likavke a na Klačne vo štvrtok sa modlili ostatné sestry. Teraz je spoločenstvo tešiteliek každý utorok večer po omši v obnovenom kostole na Klačne, kostol je zasvätený Sedembolestnej P. Márii. Modlíme sa spoločné modlitby tešiteľov a tešiteliek, ruženec k Sedembolestnej a iné príležitostné modlitby. Aj spievame.

Máte nejakú predstavu ohľadne svojej úlohy v Spoločenstve: načo by ste sa chcela zamerať, čo prípadne zmeniť?

Spoločenstvo musí byť živý organizmus. Jeden úd dvíha druhý, jedna bunka odumiera, iná sa formuje. Jednota a láska sú moje výzvy. Každý člen má mať pozornosť a úctu. Sú tu sestry ležiace, slabé, ale modliace sa. Prichádzajú nové, ktoré musia cítiť, že sa máme radi a záleží nám na poteche Srdca Ježišovho. Každá svojím úsilím a pod vedením Ducha Sv. má konať skutky milosrdenstva. Prosím a modlím sa za mladšie budúce tešiteľky a tiež za otvorenosť miestnych spoločenstiev pre vanutie Ducha. Veď to Boh si nás vyberá a ľuďmi bývame oslovení, pozvaní. Spev je začiatkom radosti a každé stretnutie má byť prepletené krásnymi spevmi k Božskému Srdcu, k Duchu Svätému, k Panne Márii.

Plní podľa Vás LST BSJ svoju úlohu v Cirkvi? V čom by sme mohli „pridať“?

Áno, plní a má veľkú úlohu. Keď budeme v kostole na adoráciách, v službách farnosti, pri chorých v susedstve s prejavmi lásky a záujmu, angažovanosti, neostanú naše farnosti smutné a uzavreté. Naše spoločenstvá nech sa modlia pred oltárom pred sviatostným Kristom. Slová povzbudzujú, ale príklady tiahnu. Osobitne prosím zahrňte nás, čo vás vedieme, do svojich modlitieb.

S pozdravom moderátorka Daniela Šventová

Kontakt na moderátorku:

Daniela Šventová, danielasventova@gmail.com, +421 948 019 381

• III. celoslovenská púť za tešiteľské povolania

Dňa 6. 6. 2026 sa konala 3. celoslovenská púť v Marianke za nové tešiteľské povolania.

Tento rok bola spojená so slávnosťou bratov tešiteľov, ktorí oslavovali 70. výročie odchodu do večnosti Zakladateľa p. Jozefa

Litomiského. Zúčastnilo sa jej 15 členov z rôznych kútov Slovenska na čele s moderátorkou Danielou Šventovou.

Púť sme začali v Bazilike Narodenia Panny Márie v Marianke, pokračovali sme modlitbou krížovej cesty, posvätného ruženca, vzájomnými rozhovormi a zavřili sme ju slávnostnou svätou omšou, ktorej hlavným celebrantom bol Otec Nuncius na Slovensku Mons. Nicola Girasoli spolu s bratmi tešiteľmi zo Slovenska, Poľska a Rakúska.

V homílii nás povzbudil, že sa máme pozeráť s veľkou radosťou a nádejou do budúcnosti a žiť našu tešiteľskú charizmu, ktorá je pre tento svet veľmi potrebná. Bohu vďaka za požehnané chvíle v Marianke!

• Duchovná obnova Marianka 22.-24.5.2026

Páter Tomáš sa počas duchovnej obnovy pokúsil ozrejmiť nášmu LST BŠJ počas štyroch meditácií veľmi náročnú, už šiestu - tému „Hriech“. Aby človek našiel pokoj, potrebuje zažiť odpustenie. Aby človek zažil odpustenie, neupadal do zúfalstva, potrebuje stretnúť sa s Bohom, ktorý

vie o ňom všetko. Aby sa človek stretol s Bohom, potrebuje prežiť dotyk Božej milosrdnej Lásky, ktorá prenikne i najtmavšiu tmú najtemnejšieho kúta našej duše, ak mu tam dovolí vstúpiť...

Keď sa prestaneme báť Boha, prestaneme sa báť seba, svojej hriechnosti. Skúsenosť Jeho blízkosti bude sýtiť náš smäd po Ňom, po večnom živote, ktorý sa stane atraktívnejší. Hľadajme Ho...

S vďakou za svedectvo Vášho života, páter Tomáš, za úsilie maximálne naplniť čas očakávania Turíc sústredením sa v meditácii, modlitbe, v kajúcnych rozhovoroch. Ďakujeme za možnosť prítomnosti na svätých omšiach v atmosfére dôvernosti, pocitu radostnej spolupatričnosti. Vkladaním Vašich rúk s požehnaním každého z nás sme tak v sile Ducha Svätého mohli opäť vkročiť do sveta a istejšie svedčiť o nekonečnej Láске.

Eliška Brejková

Za duše...

Moja sedem ročná dcéra Grétka (na fotke prezlečená za sv. Brigitu) si včera po dopísaní domácej úlohy z písania vydýchla: „Tridsať duší!“ Najprv som nechápala a potom som si spomenula, že som jej pred časom hovorila, že každé písmenko, čo sa jej nechce napísať, môže obetovať za duše v očistci.

Myslela som si, že to ani nepočúvala, alebo hneď zabudla... Aká vnímavá je detská duša!

Zuzana

Nádej na konci cesty

Na vlaňajšom stretnutí v Badíne mi sestrička Laura ponúkla malé knižky Jany Sieberovej. Prvá z nich, ktorú som začala čítať, bola Naděje na konci cesty, v ktorej je zachytený príbeh hospica „Duha“, ma mocne oslovila, i ďalšie dve..., netušiac, že v decembri sa stretnem zo živočí podobnej situácii, aké sú v knihách opisované. Manžel dostal cievnú mozgovú príhodu. Keďže bol v tomto čase doma, plne odkázaný na pomoc, 8. apríla som sa s LST BŠJ spájala len v duchu, pripomínajúc si 20. výročie smrti s. M. Kristíny Gáboríkovej, zakladateľky III. rádu tešiteliek, ako som sa o tom dozvedela z nášho Getsemani. Ďakovala som za ňu, prosiac zároveň o jej príhovor za nás, za moju rodinu. Na druhý deň k nám prišiel fyzioterapeut, ktorý pomáha ochrnutému manželovi. V to popoludnie sa dokázal pod jeho dozorom prvý raz bez pomoci zo sedu sám postaviť.

S nádejou a vďakou za naše spoločenstvo a za modlitby - Eliška

Jsme ve velkém boji

Moc vás všechny pozdravuji a bohužel se zase omlouvám, že nemohu přijet na setkání. Jsem po třetí nemocná, další antibiotika apod... Jsem astmatik a od letošního ledna to jde jedno za druhým. Je-li to Pánova vůle, děkuji za ni. Vždyť co můžu já, hříšná, dostat za pokání, než toto

a obětovat sebe sama na Smír bolestného Srdce Ježíšova. Jsme ve velkém boji a naše ruce a srdce patří Ježíši a Marii a celému Nebi. Pak je na jaře u vás setkání v Rajhradě, tak snad už budu moci.

Povzbudilo mě dnešní zamyšlení z knížky Životodárná oběť: „Vleklé churavosti, které má snad každý člověk, jsou zlaté doly skryté smírné oběti. Obtíže s tím spojeny, jsou malým tajemstvím mezi ním a Pánem Ježíšem, o kterém, pokud možno, nikdo nemusí vědět.“

Laická těšitelka Rózička

Rozlúčka s našou tetou Milkou

Dňa 3.3.2026 sa v našom meste niesla smutná správa, že umrela teta Zošiaková, členka LST BSJ. Pani Emília Zošiaková vstúpila do spoločenstva 5.2.2009 a prijala meno Mária. Na stretnutia, ktoré sme mávali na internáte vo Zvolene za moderátorky Margitky Mališovej sa veľmi tešievala.

Po svätej omši sme mávali prednášku, z ktorej čerpávala a ukladala do svojej pamäti. Tieto potom neraz rozdávala medzi nás vždy s jej milým úsmevom.

Len Pán Ježiš vie, koľko radosti, bolesti, šťastia a hlavne lásky bolo v jej srdiečku. Vždy bola milá a úprimná ku každému. Pravidelne sme sa stretávali vo štvrtky pri modlitbe pred svätou omšou, ona sa však modlievala pár ružencov aj doma. Dnes jej chceme poďakovať v prvom rade za to, že sme mali medzi sebou ženu, od ktorej sme sa učili pokore a chvále Boha. Napriek svojmu vysokému veku sa ešte v roku 2024 zúčastnila stretnutia v Badíne, kde všetko počúvala a ukladala do svojho srdca. Odišla k nášmu Pánovi vo veku 95 rokov. Rozlúčili sme sa s ňou piesňou - *Na trňovej sveta púti ukončil sa život môj, duša vchádza do večnosti, Spasiteľu pri mne stoj. Zahŕňala nás všetky do svojich modlitieb a preto teraz sa budeme aj my modliť za ňu. Odpočinutie večné daj jej Pane a svetlo večné nech jej svieti, nech odpočíva v pokoji!*

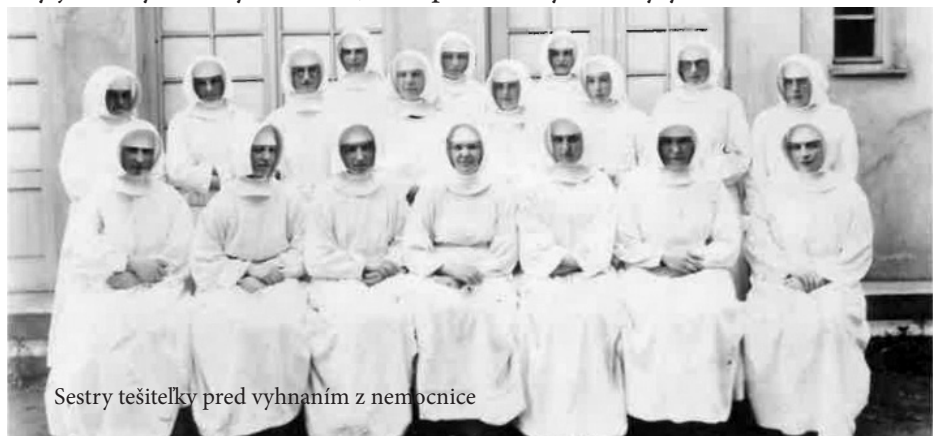
Anna Križanová, tešiteľka

Vzpomínky sestry Bonifácie – pokračování

Když jsme v roce 1954 - podle komunistů – špatně volily, odsunuli nás z nemocnice, abychom neovlivňovaly pacienty. Ti, samozřejmě, stáli při nás. Nejprve nám ale za trest zakázali mši svatou. To nás tedy bolelo. Nevím, jak dlouho to trvalo, co kněz k nám nemohl. Pak nás odvezli do ústavu Pod Doubravkou u Teplic. To si těžko dovedete představit. Byly tam asi čtyři

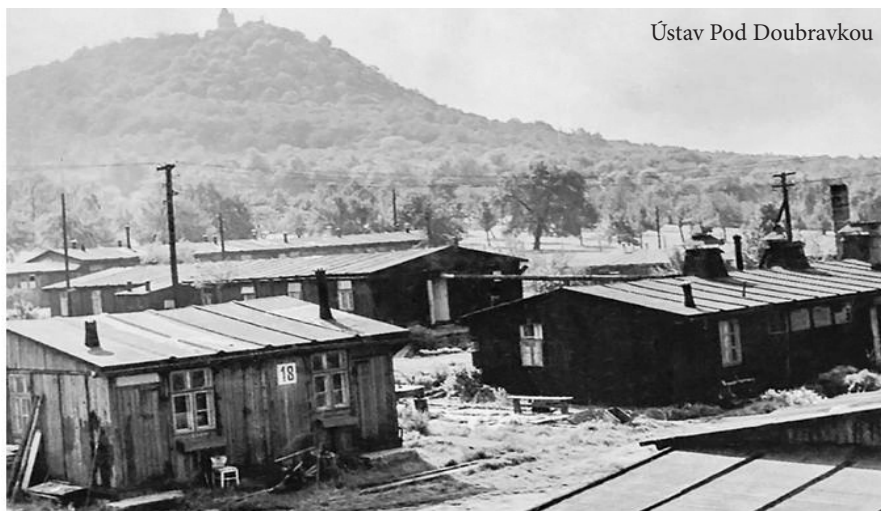

stovky nemocných. Byli to staří Němci neschopni odsunu. Bylo tam několik civilních sester a dva údržbáři. Ty sestry pak musely odejít, jak jsme došly my, protože se s námi hned skamarádily. Někteří pacienti byli odvezeni do Německa, místo nich nám tam vozili nevyléčitelně nemocné z nemocnic nebo pomatené lidi z psychiatrií. Byla to taková skládka nepotřebných ubožáků. Téměř nikdo za nimi nechodil, my jsme byly jejich jediná rodina. Brzo jsme je měly všechny na své straně. Věděli, že je máme rády. Vždycky jsme jim dávaly jídlo jako prvním a až potom my. Pěkné vztahy jsme tam měly. Tam zmocněnkyně nebyla. Byl tam vedoucí, ale ten byl docela při nás, tak jej později vyměnili za komunistu. Ale my jsme vycházely i s ním. Jinak podmínky tam byly děsné.

Sestry tešitelky pred vyhnaním z nemocnice

Voda byla jenom v kuchyni. Pak byla jakási umyvárna, kde byly dvě nebo tři sprchy. Ty byly i pro nás i pro ty lidi. Ti chudáci byli zavšiveni, zablechaní... Špína tam byla všude. Pak byla voda ještě v prádelně a jinak nikde. Takže my jsme musely vodu roznášet docela daleko do těch baráků. My sestry jsme měly pro sebe dva zvláštní baráky. Šestku a jedenáctku. Na šestce jsme byly my mladší, jedenáctka byla o trochu lepší, časem tam dokonce zavedli i vodu. Tam bydlely starší sestry. Představenou tam byla, myslím, sestra Michaela. Ona byla přísná. Musela být, aby něčeho dosáhla. My jsme byly důvěřivé, nezkušené, brebendily jsme s těmi lidmi. Poslouchaly jsme tajně rozhlas – západní stanice. Sestra Michaela se na nás zlobila, že se kvůli nám nenechá zavřít. Ona byla ostrá, zkušená, moc moudrá. Na nějaký dorost tehdy nebylo pomyšlení, stále nám byli komunisté v patách, chodívali tam tajně, sledovali, co děláme. Odtud jsme pak byly přesunuty do Bystřan. To byl ústav sociální péče. Tam jsme měly pro sebe druhé patro. Kněz tam docházel občas, ale potom tam byl poslán jako údržbář P. Šnobl, dominikán. Nejprve sloužil jen tajně, potichu, ale pak už to měl dovoleno. Pamatuji si, jak se vrátila Matka Marta z toho kriminálu.

Ústav Pod Doubravkou

Byla taková utýraná, bylo mě jí moc líto. Šla do Liblína. Změnilo jí to i osobnostně... Nechtěla mluvit, když jsme se jí ptaly, reagovala: „Neptejte se, sestřičko, neptejte se! Bylo to krutý někdy. Ale to patří do oběti smíru.“ Moc jí záleželo, aby to mezi námi bylo dobré, abychom si mohly věřit. Její radost a optimizmus byl pryč. Byla zlomená, nemohla

se dlouho vzpamatovat. My jsme jí utěšovaly, že to bude dobré, že jí máme rády, jsme s ní a nic se nestane, ať se nebojí. Ona nám říkala: „Vy tomu nerozumíte, jste hloupoučké ještě, vy jste nebyly zavřeny. Ony by vás zničily!“ Ona už pak byla moc opatrná. Když jsme pak byly jednou v Římě se sestrou Mateou, hlásili se k nám dva kněží a říkali nám, že jim ona tehdy v 50-tých letech pomohla emigrovat na západ. Ona pomohla mnoha lidem, to my ani nevíme.

Na sestru Kristínu si dobře pamatuji. Moc jsme jí fandily, když šla na to Slovensko. Před tím to zkoušely dvě sestry v Handlové, ale tam to nevyšlo. Komunisté to nedovolili. Já jsem do té Bratislavy pak za ní chodila, když už jsem byla představenou. Někdy jsme jezdily s Ambrozií, někdy vlakem nebo autobusem. Musela jsem opatrně, naproti byla hospoda, odkud je sledovali. To už jsem jezdívala z Bystřan. Na vrátnici byla tehdy sestra Damiána, té se vždycky estébáci vyptávali, kde jsem. Někdy jsem musela cestovat i v civilu. Hlavně do Prahy, to bylo v době, kdy jsme pomalu začaly přijímat dorost, např. sestru Elišku. Pamatuji si, že jsem tak jednou na nějakém úřadu potkala Dominika Duku. To byl ještě obyčejným dominikánem. Znali jsme se. Zeptal se zděšený: „Bonifácie, co vy v civilu?“ „Otče, to jinak nešlo,“ – odpověděla jsem. „No, já jsem se lekl, že jste vystoupila, vy jste toho schopna!“ Já jsem se stala generální představenou v roce 1970, když Matka Marta rezignovala. Na těch volbách byl i biskup Trochta. S ním chodil salesián P. Škurka, ten mě vždycky poučoval, že nemáme hledět jen na svůj píseček, že jde o církev, ne jen o sestřičky. Jinak i po zvolení jsem byla jako každá jiná sestra. Sloužila jsem na oddělení, vždy alespoň na půl úvazku. Měly jsme v těch Bystřanech přísnou vrchní, ta nám dávala moc služeb. A hlídala nás. Když jsem měla například noční, přišla před půlnocí a pak ještě třeba ve tři. Byly jsme ve vedení tři se sestrou Sarkandrou a Ambrozií, s nimi jsem se radila, když něco bylo. Ale na všechny jsem se mohla spolehnout, byly jsme takové semknuté, měly jsme se rády. Když třeba za mnou přišel nějaký kněz, mohla jsem se spolehnout, že sestry nic neprozradí, kdyby se jich kdokoliv ptal. Byli nám pořád v patách, nevěděly jsme, kdo nás hlídá, byla to těžká doba.

VZÝVANIE JEŽIŠOVA SVÄTÉHO MENA

Nasledujúca modlitba je vhodná pre súkromnú pobožnosť, ale hodí sa aj na spoločnú adoráciu. Predsedajúci pomaly číta jednotlivé invokácie, ostatní odpovedajú Zmiluj sa nad nami – po každom odstavci, alebo po každom riadku.

„Veru, veru, hovorím vám: O čokoľvek budete prosiť Otca v mojom mene, dá vám. Doteraz ste o nič neprosili v mojom mene. Proste, a dostanete, aby sa vaša radosť naplnila.“ (Ján 16,23-24)

Náš nebeský Otče, ty vieš, čo potrebujeme, skôr ako ťa prosíme. Udeľ nám milosť, nech vždy konáme to, o čom vieme, že to chceš, a chceme to, čo sa ti páči, nech smieme byť vypočutí vo veci, ktorú ti predkladáme.

V mene tvojho Syna Ježiša Krista ťa prosíme o pomoc v tejto záležitosti:

.....

Pane Ježišu, odlesk Otcovej slávy, radosť anjelov
ty si nás poznal a miloval už pred stvorením sveta
pre našu spásu si sa chcel stať človekom
teba nám dal Otec, pretože miluje svet
prišiel si na svet ako svetlo
svetlo, ktoré nepohlí temnota
syn Dávidov, žiarivá ranná hviezda

zmiluj sa nad nami

Pane Ježišu, kto vidí teba, vidí Otca
v tebe Otec zjavuje svoje milosrdenstvo
ty si prišiel zachrániť čo zahynulo
Ježišu plný zľutovania
ty hľadáš stratené ovce
oslobodzujúca pravda
priateľ colníkov a hriešnikov
lekár chorých
nekonečné dobro

zmiluj sa nad nami

Pane Ježišu, ty učíš odolávať Satanovým nástrahám
ty, pokorný srdcom
slovami Písma si odrazil púšiteľa
Ježiš plný milosti a pravdy
ty žiariš tým, ktorí žijú v temnote a v tieni smrti
ty rozväzuješ putá
vyslobodzuješ z moci zlých duchov
sila slabých

zmiluj sa nad nami

Pane Ježišu, ty neodmietneš nikoho, kto k tebe prichádza
ty uzdravuješ chorých
hovoriš: „Poďte ku mne všetci, ktorí sa lopotíte a ste obťažaní, a ja vás
občerstvím.“

Ježišu, darca pokoja
ty si neprišiel, aby si si nechal slúžiť, ale aby si slúžil
ty si nám dal príklad
učíš nás nezištnej radostnej láske

zmiluj sa nad nami

Pane Ježišu, ty si bol daný, aby nikto z nás naveky nezahynul
z lásky k nám si sa ponížil
nechal si si prebiť ruky a nohy
na svojom tele si vyniesol naše hriechy na drevo kríža
odpustil si nepriateľom
zveril si nás svojej Matke
prelial si svoju krv za všetkých na odpustenie hriechov

zmiluj sa nad nami

Ježišu vyvýšený,
Víťaz nad zlom
Víťaz nad hriechom
Víťaz nad smrťou
rozdrvil si hlavu Satanovi
príťahuješ všetkých k sebe
svojou krvou si vykúpil Otcovi ľudí z každého kmeňa, jazyka, ľudu i
národa

zmiluj sa nad nami

Pane Ježišu, ty si vzkriesenie a život
ty si vstal z hrobu
bol si mŕtvý a žiješ na veky
teba Otec povýšil a dal ti Meno nad každé iné meno
pri tvojom mene musí pokľaknúť každé koleno na nebi, na zemi aj v podsve-
tí **zmiluj sa nad nami**

Pane Ježišu, Kráľ a stredisko všetkých sŕdc
nazývaš nás svojimi priateľmi
chceš, aby sme boli jedno
aby sme zostávali v tvojej láske
chceš, aby sme nepohoršovali blížneho
aby sme neodsudzovali
aby sme jeden druhému odpúšťali
aby sme ťa videli v druhom človeku
aby sme ti v blíznom pomáhali **zmiluj sa nad nami**

Pane Ježišu, ty milosťou premieňaš ľudské srdcia
hovoriš: „Milujte sa navzájom, ako som ja miloval vás.“
Modlite sa za tých, ktorí vás prenasledujú.
pravda vyznávačov, sila mučeníkov
živý chlieb, ktorý zostúpil z neba
pokrm nesmrteľnosti
ty dávaš tiecť prúdom živej vody vo vnútri tých, ktorí v teba veria
zmiluj sa nad nami

Pane Ježišu, ty si s nami po všetky dni až do konca sveta
tebe je daná všetka moc na nebi i na zemi
ty si Cesta
ty si v Otcovi a Otec je v tebe
ty budeš súdiť všetkých živých i mŕtvych podľa ich lásky
premeníš naše telo k podobe svojho osláveného tela
ty dávaš zasadnúť k sebe na tvoj trón
udeľuješ korunu života
ty zveríš svojim bratom a sestrám nové nebo a novú zem
zmiluj sa nad nami

Pane Ježišu, radosť národov
 svetlo nebeského Jeruzalema
 ty dávaš vojsť do svojej radosti
 s tebou všetci hľadajú na tvár Otca
 ty vodiš k prameňom živej vody
 dávaš ješť zo stromu života v Božom raji
 Ženích nebeskej svadobnej hostiny

zmiluj sa nad nami

zo všetkého zlého, vyslobod' nás, Pane
 od diablových úkladov, vyslobod' nás, Pane
 z akéhokoľvek hriechu, vyslobod' nás, Pane
 skrze svoje Evanjelium, vyslobod' nás, Pane
 skrze sviatosti, ktoré si ustanovil, vyslobod' nás, Pane

Baránok Boží, ty si na seba vzal hriechy sveta, zmiluj sa nad nami
 Lekár duše i tela, uzdrav nás, Pane
 večný Veľkňaz, posväť nás, Pane

Modlime sa: Náš nebeský Otče, ty si ustanovil svojho Syna Ježiša Krista Záchrancom ľudstva. Vypočuj nás milostivo v našej záležitosti, keď ťa prosíme v jeho svätom mene. Lebo tebe patrí všetka moc, sláva i chvála na veky vekov. Amen

Túto modlitbu zostavil P. Ignác Majvald OFM z výrokov Písma svätého. Odporúča sa ju modliť v naliehavých záležitostiach a úmysloch, napríklad: Za vyprosenie viery, za obrátenie hriešnika, za vyslobodenie z pokušenia, za vyslobodenie zo závislostí, za ochranu pred útokmi zlých mocností, za uzdravenie vzťahov, za duchovný rast, za rast v láske, za pokoj a mier, za telesné uzdravenie, za umierajúceho človeka...

Páter Ignác často odporúča:

„Ak prežívate veľký problém, vzývajte často Ježišovo Meno.“

„Keď s niekým vediete konfliktný rozhovor, vzývajte pritom Ježišovo Meno. Konverzácia sa potom toľko ,nehrotí', a začína sa uberať iným smerom.“

Hodinová spomienka na Pánovo utrpenie v praxi

Sme tešiteľky a tešitelia Božského Srdca Ježišovho, trpiaceho Srdca Ježišovho, chceme ho potešovať v jeho utrpení, v jeho bolesti. Hodinová spomienka na Pánovo utrpenie môže byť pre nás veľkým zdrojom inšpirácie, ako môžeme prejaviť trpiacemu Ježišovi svoju lásku a ako môžeme udržiavať spojenie s ním a dávať hlbší zmysel tomu, čo práve robíme, alebo čo ťažké prežívame. Stačí si pripomenúť, čo Ježiš v danú hodinu trpel a už môžeme vysielat' k nebu strelné modlitby, tak ako nás k tomu vedie naše srdce. Napríklad:

8,00 – Bičovaný Ježišu, milujem ťa... ďakujem ti... zmiluj sa nado mnou...

9,00 – Trnám korunovaný Ježišu, klaniam sa ti, ty si môj Pán, odprosujem ťa za hriechy pýchy...

15,00 – Ukrižovaný Ježišu, ďakujem ti, že si za nás zomrel, odpusť mi moje viny, obmy svojou krvou celý svet...

Môžeme obetovať Ježišovi svoje práce a námahy:

- Trpiaci Ježišu, obetujem ti všetko, čo budem túto hodinu robiť – pre tvoju potechu, za duše.

- Ježišu, ktorý si teraz u Herodesa (... u Piláta..., ktorý teraz nesieš pre mňa svoj kríž...), obetujem ti túto prácu, ktorú tak nerád robím...

Keď prežívame niečo ťažké: trpiaci Ježišu, obetujem ti to, nech sa tebe uľaví, milujem ťa, zachráň duše...

Môžeme takto vedome posvätiť každú hodinu dňa.

Môžeme sa spájať s trpiacim Ježišom aj tak, že keď nás postretne nejaké trápenie alebo bolesť, nájdeme niečo podobné u Ježiša, spojíme svoju bolesť s jeho bolesťou a snažíme sa, aby sme prijímali svoje utrpenie s takým zmýšľaním a s takou odovzdanosťou a trpezlivosťou ako On. A obetujeme ho na zmier za naše hriechy a za hriechy druhých ľudí. Napríklad:

- mám úzkosti, strach – idem za Ježišom do Getsemany a poviem spolu s Ježišom: Áno, Otče, nech sa stane, ako chceš ty

- potím sa – idem za Ježišom, ktorý sa potí krvou

- najbližší ma zranili – objímam Ježiša, ktorému dal Judáš bozk

- zo strachu zapriem Ježiša a nepriznám sa k nemu – idem spolu s Petrom za Ježišom a poviem mu – odpusť mi, Ježišu, ty vieš, že Ťa milujem
- nemôžem v noci spať – môžem robiť spoločnosť Ježišovi v Getsemanoch, alebo v žalári
- bolí ma hlava – idem k Ježišovi, ktorému dávajú na hlavu trňovú korunu
- vysmieľajú sa mi – idem za Ježišom do Herodesovho paláca
- mám bolesti – idem za Ježišom, keď ho bičujú alebo pribíjajú na kríž
- druhí ma neprijímajú, odsudzujú – idem za Ježišom, ktorého vlastní neprijali a Pilát odsúdil na smrť
- nesiem ťažký nákup – Ježišu, ty si niesol pre mňa ťažký kríž
- nevládzem chodiť, bolia ma nohy – idem za Ježišom na krížovú cestu, spájam svoje kroky s jeho krokmi
- mám výčitky zo svojich hriechov – idem za Ježišom, ktorý padol na krížovej ceste a poviem mu: Ježišu, prosím Ťa, odpusť mi, pomôž mi vstať – pôjdem ďalej spolu s tebou
- mám smäd, hlad – idem za Ježišom na Kalváriu, ktorý žízní a vojaci mu dávajú piť ocot a žlč, a ponúknem mu svoju lásku
- prežívam zmätok a chaos vo svojom vnútri – idem k Ukrižovanému a poviem mu: Ježišu, dôverujem ti, do tvojich rúk odovzdávam svoj život
- prežívam temnotu, samotu, opustenosť – spájam sa s Ježišovou opustenosťou na kríži a poviem mu: Ježišu, verím, že si pri mne a nikdy ma neopustíš

Milujúca duša dokáže byť veľmi vynaliezavá, keď má preukázať dobro svojmu Milovanému. Za každý, aj ten najmenší prejav lásky sa Ježiš na nás usmeje.

Matka Róza: „Tešiteľka nikdy nemá nechať trpiaceho Spasiteľa osamote. Nemala by prežívať žiadne utrpenie, ktoré by nespojila s trpiacim Spasiteľom.

Dokonalá tešiteľka neustále bdie, aby jej neušla žiadna príležitosť, ktorej by sa s radosťou nechopila, aby potešila trpiaceho Spasiteľa.“

Ako žiť zmier vo vzťahoch?

Vo vesmíre sú vraj miliardy hviezd a planét. Nechápem, prečo Pán Boh všetkých ľudí napchal len na jednu z nich. Keby každý mal svoju planétu, Pán Boh by si ušetril veľa práce s odpúšťaním hriechov. Súdim podľa seba: nemať predstavenú, spolusestry a kolegyne v práci, môj spovedný zoznam hriechov by bol oveľa stručnejší. Neexistovali by hádky, ohováranie, závisť, ale ani vojny a žiadne iné formy vzájomného ubližovania. Prečo teda Pán Boh chcel, aby sme tu žili spolu, keď mohol predvídať, koľko s tým bude mrzutostí? Vzhľadom k jeho všemohúcnosti to asi nebolo kvôli úspore priestoru.

Sme stvorení Bohom – z neho vychádzame a k nemu smerujeme. Ale čo vzťahy s ľuďmi? Sú tu od toho, aby nám to robili zábavnejším? Alebo je to skúška a naše jednanie s ľuďmi Boh hodnotí bodmi, ktoré rozhodnú, či postúpime do ďalšieho levelu (večného života) alebo nie? Aký je Stvoriteľov zámer ohľadom vzťahov?

Hneď v úvode knihy Genezis čítame, že Boh stvoril Adamovi spoločníčku, aby nebol sám. Chcel, aby sa spolu starali o stvorenie a spoločne sa tešili z jeho lásky. Svoj počín zhodnotil slovami: „Bolo to veľmi dobré.“ Vzťahy – či už priateľské, súrodenecké, rodičovské, o manželských ani nehovoriac – prinášajú do života mnoho krásy a obohatenia. Môžeme si jeden druhému nielen spríjemniť bývanie na tejto planéte, ale – a to je oveľa dôležitejšie – pomáhať si vzájomne dosiahnuť zmysel bytia. Keď sa blahoslavený cisár Karol I. oženil, povedal svojej manželke Zite: „Teraz si budeme vzájomne pomáhať do neba.“ Neviem, či možno význam vzťahov vyjadriť lepšie. Jeden pre druhého môžeme byť nástrojom milosti.

Lenže medziľudské vzťahy tento svoj krásny cieľ neplnia až príliš často. Už v raji sa veci veľmi rýchlo skomplikovali a prví ľudia jeden druhému pomohli k maléru (žena mužovi, samozrejme :-). Ich synovia sa už nechceli starať o stvorenie spoločne, ale každý rozvíjal vlastné podnikanie a nenávideli sa natoľko, že jeden druhého pripravil o život. V rôznych obmenách to tak pokračuje dodnes. Ľudia ľuďom sú zdrojom najväčšieho utrpenia. Zdá sa, že sa to celé úplne nepodarilo. Čo na to Pán Boh? Hovorí si: „Je to vaša vec, ja som to tak nechcel?“

Jasné, že nie. Už v raji Pán Boh sľúbil Vykupiteľa, ktorý, ako vieme, prišiel v Ježišovi Kristovi. V Nazarete so svätým Jozefom a Pannou Máriou vytvorili modelovú rodinu, aby sme sa od nich mohli učiť, ako sa žijú vzťahy. Potom začal Ježiš vyučovať a pripomenul, že sme všetci, čo nás tu je, v prvom rade bratia a deti nebeského Otca – až potom nasledujú všetky ostatné kategórie: otcovia a deti, predstavení a podriadení, bohatí a chudobní... Znie to banálne, ale keby sme naplno žili pravdu, že máme milujúceho Otca v nebi, skutočné aj domnelé krivdy vo vzťahoch by nemali tak devastujúci účinok na naše šťastie. Ale Ježišovo poslanie neskončilo tým, že vysvetlil, ako by mali vzťahy vyzeráť. Sám vstupoval do vzťahov a nevyhýbal sa tým problémovým. Uzdravoval duše i telá tých, čo mu uverili. A neutiekol ani pred tými, čo to s ním nemysleli dobre. Vedel, že oni potrebujú jeho pomoc ešte viac a že ich nemôže uzdraviť slovami alebo dotykom. Zachráni ich tým, že sa im vydá do rúk. Ježiš zomrel na ľudskú závišť, žiarlivosť, zbabelosť, túžbu po peniazoch... Bolesť, ktorú mu ľudia spôsobili, ho neprinútila nenávidieť.

Pretože jeho láska bola väčšia. Tak sa jeho kríž stal stromom života a poputná smrť zmiernou obeťou. Ježišova smrť otvorila bránu neba tým, čo ju mali nasvedomí.

Ježišova obeta nám ukazuje riešenie pre krivdy, ktoré sa nám vo vzťahoch dejú. Že tak dokázal milovať jedine Ježiš? – To je pravda. Ale on chce ďalej žiť v nás.

Ponúka živú vodu, ktorá sa v nás stane prameňom tryskajúcim do večného života. (porov. Jn 4,14) Môžeme umožniť Ježišovi, aby v nás žil natolko, že budeme schopní milovať aj svojich nepriateľov a dávať za nich život. Tak ako svätý Štefan dokázal pri kameňovaní prosieť za svojich vrahov a jeho postoj pomohol k obráteniu svätého Pavla. Keď obetujeme utrpenie, ktoré nám blížni pôsobia, môžeme im získať milosť zmierenia s Bohom. Pri príprave článku mi

kamarátka rozprávala: Otca som nepoznala. Moja matka ma nenávidela a týrala tak, že to musela niekoľkokrát riešiť polícia. Obrátila som sa ako dospelá a Boh postupne moje traumy z detstva liečil. Ako jediná dcéra som sa potom musela o svoju matku postarať. Ona svoj vzťah ku mne nezmenila, ponížovala ma, kým bola schopná hovoriť. Ale ja som vďaka Ježišovi mala silu jej to odpustiť a starať sa o ňu. Potom sa mi raz v modlitbe dostalo uistenie, že vďaka môjmu odpusteniu jej duša nie je stratená. Zmier je najvyšším stupňom vzájomnej lásky, pretože má presah na večnosť. Prostredníctvom zmieru získavame pre svojich bratov milosť, ktorá ich otvára pre večný život. Je to jediná zmysluplná odpoveď na utrpenie. A často ide o jedinú šancu pre ľudí, ktorí sú „imúnni“ voči ohlasovaniu Evanjelia. Keď nám niekto úmyselne ubližuje a my sme schopní napriek tomu sa za neho modliť a priať mu dobro, dorastáme do podoby s Kristom. Stávame sa tak pre nich kanálom milosti. Len vo vzťahoch sa môže zrealizovať to, že sme Božím obrazom. Pretože Boh je láska. To znamená vzťah. A len vo vzťahu k ľuďom zlým, chybujuúcim, takým, čo po nás idú, sa môže uskutočniť milosrdná láska. K takej láske sme povolaní: „Ak milujete len tých, čo vás milujú, čo za to od Boha čakáte?“ (Lk 6,32) Keby sme mali každý svoju planétu a nikto by nás nevytácal, nemali by sme šancu dorásť do podoby s Kristom. Svätí to chápali, a preto považovali ľudí, čo im ubližovali, za svojich najväčších dobrodincov. Tu nejde o masochistické vyžívanie sa v utrpení. Tu ide o to, dať zmysel ťažkým veciam, ktoré každého stretávajú. Pretože vďaka obete Krista zmysel môžu mať.

Ježiš zvíťazil nad smrťou tým, že ho ani tá najväčšia bolesť neprinútila nenávidieť. Nástroj umučenia tak premenil na nástroj spásy. Sme pozvaní sa k tomuto víťazstvu pridať. Žiadne utrpenie nedokáže zhasiť v našich srdciach lásku, keď budeme zjednotení s Ježišovým Srdcom. Len tak je možné budovať bratstvo a zmierenie medzi ľuďmi. V Eucharistii nám Ježiš dáva svoje telo, aby sme sa aj my stali jeho telom a spoločne budovali novú rodinu: Cirkev. Tu sa uzatvára kruh: utrpenie, ktoré nás v bolesti izoluje, nás v Kristovi spája s ostatnými.

(S. Františka pre časopis Immaculata)

Maminka

Pokusím se napsat o tom, jak jsem maminku doprovázela v posledních chvílích jejího pozemského života k životu věčnému.

Moje maminka loni spadla a udělaly se jí velké rány na noze. Situace se tak zhoršila, že musela podstoupit amputaci. K tomu dostala mozkovou mrtvici. Bylo pro mě velmi těžké sledovat ji v jejím utrpení, ale důvěřovala jsem Pánu Bohu, že ON ví, co je dobré a důležité pro maminčinu duši a její spásu.

Opatrně jsem jí nabízela kněze, dlouho váhala, bála se, ale nakonec přijala svátosti. Musím připomenout, že moje maminka nebyla nikdy příliš horlivá věřící. Stav se zhoršoval. Pan primář si nás zavolal a sdělil nám, že už nemůžou pro ni nic udělat. Zeptal se, jestli chceme maminku domů. Já s tatínkem jsme byli pro, ale bratr se toho bál.

Někdy k nám mluví Bůh skrze druhé lidi a k nám promluvil hned 2x. Když jsme zůstali u postele maminky sami, tak jsem se zeptala: „Tak co vezmeme si maminku domů?“ Za závěsem z vedlejší postele se ozval hlas: „Maminka je jenom jedna, nikdy toho nebudete litovat.“

Bratr však byl proti a tatínek taky znejistěl. Maminka byla již 3 dny v kómatu. Přišel doktor, podíval se na mě a řekl: „Vy ji chcete domů, já to na vás vidím!“ Já jsem se rozplakala a kývla na souhlas. „Děláte dobře, mám z vás radost. Maminku vám nachystám.“ Pomohl mi uskutečnit to, co jsem si přála celým srdcem: být mamince nablízku až do konce. Doktorovi se bratr ani tatínek neodvážili odporovat.

Další den ráno jsme jely s maminkou domů. Přišli sestry z domácího hospice svatého Antonínka, vysvětlili mě, jak se o maminku starat. Naučili mě aplikovat injekce a vše potřebné.

Když všichni odjeli a nastal klid, maminka otevřela oči, rozhlédla se a zastavila se pohledem na tatínkovi a poté na mě. Spokojeně se na nás usmála, chtěla ještě něco říct, ale už neměla sílu. Chytla jsem jí ruku do dlaní a řekla jí, že všechno vím a dívaly jsme se na sebe asi 10 minut. Nepotřebovaly jsme žádná slova, v tom pohledu bylo řečeno vše: láska, poděkování i rozloučení. TEN POHLED NIKDY NEZAPOMENU.

Celým svým srdcem jsem vnímala, že je to poslední čas, který pro sebe od Pána Boha máme. Potom oči zavřela a už je neotevřela. Cítila jsem, že je spokojená, že je doma. Sedávala jsem u ní, modlila se růženec, a jí svěřovala s důvěrou do milosrdné náruče Ježíše Krista.

Paní Barunka z hospice za námi jezdila každý den ráno, mamince ošetřit rány a doplnit potřebné léčivo.

Ta chvíle, kdy maminka vydechla naposled, byla tak posvátná, bylo to něco neuvěřitelně přirozeného a pokojného.

S tatínkem jsme ji drželi za ruky. Šeptali jsme, takový tam vládl posvátný klid, který jsme nechtěli ničím narušit. Mé nitro bylo naplněno nepopsatelným pokojem. Rozhodně jsem víc dostala, než jsem dala.

Když jsem se rozhodla o maminku postarat, volal mi syn a ptal se, jak jsem se rozhodla. Když jsem řekla, že si беру maminku domů, mně syn řekl, že je na mě neskutečně hrdý a váží si mě. V tu chvíli mi došlo, jak velký vliv máme svým příkladem na své děti. Po této zkušenosti, bych doporučila každému z vás, abyste se nebáli zaopatřit své blízké a umírající doma, tam, kde to znají, obklopeni blízkými. Doprovodit je z pozemského života k novému životu, k životu v plnosti s naším Otcem na věčnosti.

Důležité je umírajícího s důvěrou odevzdat do milosrdných rukou Ježíše Krista, aby celou situaci vedl ON, protože on ví, co je pro umírajícího a jeho duši nejlepší. Tato situace mě naučila: Tak jako má svůj správný čas dítě, které přichází na tento svět, tak i pro duše z tohoto pozemského světa, musí uzrát správný čas, kdy je připravena se pustit sama sebe, svých blízkých a svěřit se s důvěrou do náruče Ježíše Krista. Teď s odstupem času vnímám, že maminka nebyla na setkání s Ježíšem dlouho připravená. V jejich očích jsem viděla strach. Bála se opustit vše pozemské, své blízké a jistotu v nich a dát se Pánem Ježíšem vést do nového života, do věčnosti.

A ještě jedno svědectví z rodiny:

Strýc mého manžela byl velmi veselý člověk, mezi lidmi velmi oblíbený. Vedl hodně bohémský život. Měl dvě manželky, ale obě dvě opustil a žil s mnoha dalšími ženami, bohužel některým způsobil hodně bolesti.

Před 4 lety dostal první varování, kdy měl vážnou dopravní nehodu a vypadalo to s ním velmi špatně. Měl úraz hlavy a byl přechodně úplně pomatený. Bylo to velmi náročné hlavně pro jeho druhou ženu, která se o něho starala (krmení, pleny atd.) Strýc se zcela uzdravil a manželku opustil.

Minulý rok se jej zcela záhadně dotkla Boží milost. Volal svému bratrovi, že se úplně změnil, ale i vnitřně. Doslovně: „Já jsem teď jiný! Každý den se modlím a zapaluji svíčky za rodiče.“ Že si uvědomuje, že nežil hezky a ublížil lidem kolem sebe.

Našel Boha ve svém srdci! Měla jsem z toho opravdovou radost, že i ve vysokém věku může duše dojít k tak zásadnímu obrácení.

Měsíc po této zprávě strýcovi vypukl požár v jeho bytě. Když chtěl vyhodit hořící matraci, způsobil si popáleniny na 60% těla, které nebyly slučitelné se životem. Do druhého dne zemřel na popáleninovém centru v Brně.

Nevím, ale vnímala jsem tuto strašnou smrt jako vykoupení jeho duše pro spásu.

Jana T. (laická sestra Tereška)

Ježišovo Srdce nie je „sladké“ Srdce, ale skôr desivé Srdce. Desivé pre svoju smrteľnú úzkosť a lásku, s ktorou sa Boh sám vydáva do rúk svojich stvorení, aby im mohol odpustiť viny hriechu. Desivé pre svoju náročnosť, s ktorou nás vyzýva, aby sme sa zúčastnili na jeho údele. Desivé konečne pre dôveru, ktorú do nás vkladá cez naše krehkosti a nestálosti. A ak je toto srdce sladké, ide vlastne o sladkosť lásky, ktorá dozrela v smrti. Ak ju chceme pochopiť, musíme s ňou najskôr spolutrpieť.

Carl Rahner

PIESEŇ KU CTI MATKY RÓZY

*1. Tam v záhrade Cirkvi našej v mori kvetov rozličných
tíško rastie krehká ruža, ktorú si Pán vyvolil.*

*Tam v jej srdci už od detstva horí túžba páľčivá:
„Nevestou chcem Kristovou byť, hoc je to vec bláznivá.“*

Refrén:

*Srdcu Ježišovmu stále blízko byť,
miesto nevďaku ho láskou potešiť,
spolu s ním sa Otcu v obeť zmieru dať,
a tak v diele spásy Bohu pomáhať.*

*2. Zasadená do rodiny skromnej, zbožnej, početnej
učila sa štedrosti a činnej láske kresťanskej.
Slovo Božie tam v jej duši vzrastá v hojné osivo,
zvlášť silno ju uchvacuje utrpenie Kristovo.*

*3. To jej srdce planie túžbou len a len pre Boha žiť,
chce mu byť čo najbližšie a hľadá, jak to urobiť.
Keď sa dozvie, že v kláštoroch žijú ženy pre Krista,
je jej jasné, že z nej bude Ježišova nevesta.*

*4. Keď jej bolo dvanásť, Ježiš vzal si ju na svoju hrud',
dal jej srdcom poznať to, čo vytrpel za hriešny ľud.
Trpela som s Ježišom to, čo on trpel kvôli nám,
cestou kríža kráčala som, akoby ňou šiel on sám.*

*5. V Prahe k sestrám Boromejkám do kláštora vstúpila,
láskavo a obetavo o chorých sa starala.
Poznáva, jak neskutočné utrpenie prežíva,
ten, kto iba o pozemské istoty sa opiera.*

*6. Pri obliečke nové meno nový život znamená,
sestra Róza rodí sa a pre svet zmiera Barbora.
Ježišovým darom pre ňu stal sa príklad dieťaťa:
„Iba ako prosté deti vojdete do života.“*

7. Duša sestry Rózy ako harfa krásne zaznieva,
tam v jej duši bez prestania ozýva sa modlitba.
Tým jediným, po čom túži, je naplniť, čo chce Pán,
pritom je vždy prívetivá, pracovitá, veselá.
8. V Brne nová služba čaká, k chudobným je poslaná,
ktorých v domoch navštevuje, v problémoch im pomáha.
Všetci chorí, znechutení, zatrpknutí, bezbožní,
všetci sú ňou v svojich biedach, strastiach utešovaní.
9. Keď sa spoja dva potôčky, mocnú riekú vytvorí;
tak sa túžby Matky Rózy z Božej vôle prepoja
s túžbou, ktorú v svojom srdci niesol biskup Pavel Huyn,
ktorý nové spoločenstvo Tešiteľiek založil.
10. Dobrý Boh si za svoj nástroj zvolil krehké stvorenie,
Matka Róza založila nové zbožné združenie:
„Tešiť chceme Srdce Pána v Getsemanoch, na kríži,
v Najsvätejšej Sviatosti i v službe najchudobnejším.“
11. Kongregácia Tešiteľiek úspešne sa rozrástá,
pod vedením Matky Rózy, čo vzdoruje ťažkostiam.
Dôverujúc v Prozreteľnosť nové domy zakladá,
potom svoje spolusestry „na misie“ posiela.
12. Sužovaná chorobami, vojnou, zlom a zmätkami,
za blízkych sa obetuje a ponúka Pánovi
vlastný život, aby mohli Tešiteľky ďalej žiť,
pracovať pre spásu ľudí, Božiu vôľu naplniť.
13. Matka Róza zomrela, však oheň, ktorým planula,
doteraz sa nevytratil, stále s nami prebýva:
v srdciach mnohých mocne planie, k Ježišovi privádza,
s istotou, že len v spojení s ním svoj život naplnia.

Autor piesne: Jiří Plhoň, text preložila s. Veronika R.

**Program Celoslovenského stretnutia 14. – 16. 8. 2026
Badín**

Piatok:

13,00 – 15,00 – prezentácia
15,00 – Korunka k Božiemu Milosrdenstvu
15,30 – Privítanie
17,00 – svätá omša
18,00 – večera
19,00 – 20,00 - moderovaná adorácia

Sobota:

7,00 – ranná modlitba
8,00 – raňajky
9,00 – prednáška – p. Tomáš, CCG
11,00 – Svätá omša – prijímanie nových členov
12,00 – obed
15,00 – Korunka k Božiemu Milosrdenstvu
15,30 – prednáška – sr. Damiána
16,30 – svedectvá
18,00 – večera
19,00 – film o sv. Margite Alacoque
19,30 – 20,30 – adorácia

Nedeľa:

8,00 – raňajky
9,00 – prednáška – p. Tomáš, CCG – aula
10,30 – svätá omša - kaplnka
12,00 – obed, zakončenie

Pozvánka

Spoločne chceme
rásť pre druhých

Pozvánka

Radosť
rozdávaním rastie

Povolanie k radosti

14.- 16. AUGUSTA 2026

Laické spoločenstvo tešiteľov a tešiteľiek BSJ

Vás pozýva na celoslovenské stretnutie

Na spoločné stretnutie sa teší
moderátorka Daniela Šventová

a

Páter Tomasz Prajzendans CCG

do Badína, Dom Xaver

Pěší pouť na Křesovec v sobotu 8. srpna 2026

Půjdeme cestou, kterou v mládí chodila

služebnice Boží Matka Rosa Vůjtěchová

od jejíhož narození letos uplyne 150 let.

(21. 10. 1876 – 5. 9. 1945)

*Zájemcovia sa môžu hlásiť u sestry Teofily Holasovej na
t.č. +420 739843760, prípadne mailom na
teofila.holasova@seznam.cz*

GETSEMANI

Adresa redakcie: Odbojáři 324, 66461 Rajhrad, ČR, Tel: 00420
607044730,

e-mail: frantiska4@gmail.com

Teolog. poradca: P. Michal Krysztofowicz CCG

Grafická úprava: Miroslav Lechan, tlač: Alfa print, s.r.o., Martin

Redakcia si vyhradzuje právo na úpravu príspevkov.